

159/1/1/4 (Dupl.)

PROTOKOLL

Jedvallen betän

HÄLLET-VID

INTERNATIONELLA TRANSPORTARBETAREFÖRBUNDETS KONGRESS

I STOCKHOLM DEN 4—7 JULI 1902.

STOCKHOLM 1902
A.-B. ARBETARNES TR., FOLKETS HUS,

Protokoll, hållet vid Internationella Transportarbetareförbundets kongress i Stockholm den 4—7 juli 1902.

Torsdagen den 4 juli kl. 9 f. m.—1 e. m.

§ 1.

Kongressen öppnades af hr *Charles Lindley*.

§ 2.

Sedan hr Lindley uppmanat närvarande ombud att aflämna sina kreditiv, beslöts, att desamma skulle granskas af vid mötet närvarande medlemmar af centralstyrelsen.

§ 3.

Följande kreditiv, hvilka samtliga godkändes, aflämnades:

För Svenska Transportarbetareförbundet , utgörande	5,000	L	O	M
Hr <i>Charles Lindley, John Svensson, Nils Larsson, C. J. Edqvist och Fr. Lundström</i> .		1	5	1
„ Söfyrbådernes Forbund, Danmark	1,000	2	1	1
Hr <i>Max Lauth</i> .				
„ Dansk Transportarbeiderforbund	6,000	1		1
Hr <i>Louis Andersen</i> .				
„ Sömændenes Forbund, Danmark	2,500	1		1
Hr <i>S. Chr. Pedersen</i> .				

- D M			
J 1 1	För	Verbund der Eisenbahner Deutschland (uppgift om antalet fär ej lämnas). Hr <u>Alb. Störmer.</u>	L
4	1	De Nederlandsche Scheeps & Boothwerkersbond , utgörande 2,000 Hr <u>A. C. Wessels.</u>	
1	1	Amalgamated Association of Tronway and Whicle Workers 12,000 Hr <u>Geo. Jacksson</u> J. p.	
1	1	National Sailors Firemens and Fishers mens Union of G. B. & I. 5,000 Hr <u>J. H. Wilson.</u>	
1	1	Amalgamated Society of Railway servants of England 56,000 Hr <u>Richard Bell</u> m. p.	
2	1	Dock Wharf Riverside & General Workers' Union of G. B. & I. 15,000 Hr <u>J. Wignall</u> och <u>H. Orbell.</u> (2)	
6	1	Federation Nationale del marc of Genova 12,000	
7	1	Järnvägsarbetarne i Italien 45,000	
8	1	Sjöfolket i Österrike 5,000 Hr <u>Angiolo Cabrin.</u>	
1	1	The intern:l longshoremens associa-tion Hoboker U. S. A. 350 Hr <u>T. Chambers.</u> (2)	
9	1	Fédération nationale des ouvriers des ports Marseille Hr <u>T. Chambers.</u>	
	1	Dockers Ireland 6,000 Hr <u>T. Chambers.</u>	
1	1	Seeman Verband Deutschland 3,000 Hr <u>Paul Müller.</u>	

D M		
1	För	Central Verband der Handels-, Trans-port- und Verkehrsarbeiter Deutsch-lands 18,200 Hr <u>Oswald Schumann.</u>
1	1	Verband der Hafnarbeiter 17,400 Hr <u>Johann Döring.</u>

§ 4.

Att tills vidare fungera såsom ordförande utsåg kongressen hr *Charles Lindley.*

§ 5.

Den första fråga kongressen hade att behandla var dagordningen, och beslöt kongressen på förslag af hr Tom Chambers att debattera hvarje moment i den föreslagna dagordningen särskildt.

Mom. 1. Tiden för första sammanträdet och granskningen af fullmakter.

Kongressen sammanträder fredagen den 4 juli kl. 9 f. m. för granskning af fullmakterna. Alla fullmakter skola öfverlämnas till t. f. ordföranden.

Mom. 1 godkändes.

Mom. 2. Välkomsthälsning.

T. f. ordföranden hälsar kongressdeltagarne välkomna, hvilket godkändes.

Mom. 3. Ordförande för kongressen.

Kongressen väljer 2 ordförande, hvilka sinsemellan fördela göramålen efter behof, hvilket godkändes.

Mom. 4. Ordförandens röstning samt deltagande i röstningar och beslut.

Ordföranden äger rätt deltaga i diskussionen utan att lämna ordförandeplatsen. Ordförandena skola äfven, i

likhet med kongressens öfriga medlemmar, äga rätt att deltaga uti besluten.

Sedan tvänne talare yrkat ändring i detta moment, antog kongressen på förslag af hr Wignall med 9 röster mot 5 följande ändring: Ordföranden äger rätt att deltaga i diskussionen, men skall då öfverlämna ordförandeplatsen åt den andre ordföranden. Ordförandena etc. — — —

Mom. 5. Sekreterare.

Kongressen utser 2 sekreterare för nödiga referent- och protokollgöromål,

hvilket godkändes.

Mom. 6. Förslagen skola vara skriftliga.

Alla resolutioner och förslag skola om möjligt ingifvas skriftligen samt vara undertecknade af respektive förslagsställare, hvarvid äfven angifves hvilket land förslagsställaren tillhör, tillägg och reservationer skola vara skriftliga,

hvilket godkändes.

Mom. 7. Omröstning.

Mindre viktiga frågor afgöras medels handuppräkning. Hufvudfrågor däremot afgöras nationsvis och enligt den norm att för 1,000 till 5,000 förbundsmedlemmar räknas 1 röst, för antalet därutöfver såsom stadgarne för representation föreskrifva,

hvilket godkändes.

Mom. 8. Stridiga förslag hänskjutas till en komité.

För den händelse att i samma fråga ingifves mer än ett förslag, kan kongressen uppskjuta diskussionen af frågan och öfverlämna den till behandling af en härför särskildt utsedd komité,

hvilket godkändes.

Mom. 9. Officielt tungomål och öfversättning.

De officiella tungomålen för kongressen skola vara 4 — franska, engelska, tyska och svenska (skandinaviska språk). Som regel för öfversättningen gäller i hvarje fall,

att både engelska, franska och tyska öfversättas direkt till svenska (häri genom underlättas såväl protokollföringen som tolkarnes arbete) och sedan till de två andra respektive språken. Korta, till sak gående anföranden anbefallas.

Med anledning häraf beslöt kongressen, att öfversättning skall under kongressen ske till alla de länders språk, som voro å kongressen representerade.

Mom. 10. Sammanträden.

Kongressförhandlingarne pågå från kl. 9 f. m. till 1 e. m. samt från 3 till 6 e. m., utom dagen för kongressens öppnande, då särskilda anordningar vidtagas,

hvilket godkändes.

Mom. 11. Söndagen.

Kongressen bestämmer själf angående sammanträde söndagen den 6 juli,

hvilket godkändes.

Mom. 12. Kongressens afslutning.

Kongressen fortgår under 4 dagar, och skall densamma afslutas måndagen den 7 juli.

§ 6.

Sedan hr Lindley fäst kongressens uppmärksamhet på, att programmet ej innehölle något om allmänhetens rätt att närvara vid kongressen, beslöts att endast medlemmar af den svenska transportarbetarekongressen och andra arbetare, tillhörande någon af Sveriges fackföreningar, skulle äga tillträde.

§ 7.

Angående frågan, huruvida referenter skulle äga rätt att närvara, utspann sig en längre debatt, hvarvid följande tre förslag väcktes:

af hrr *Störmer* och *Wessels*: att endast referenter från partipressen finge närvara;

af hr *Orbell*: att för så vidt några skola uteslutas, så bör ske med, alla;

af hr *Svensson*: att alla referenter äga rätt att närvara, dock att kongressen, om den så finner önskvärdt, vid behandlingen af någon särskild fråga, kan låta referenterna afträda.

Sedan hr *Orbell* återtagit sitt förslag och förenat sig med hr *Svensson*. antogs dennes förslag med 11 röster mot 5, som tillföll hrr *Störmers* och *Wessels*'.

§ 8.

T. f. ordföranden hälsade därpå ombuden välkomna till kongressen i följande ord:

»Det är mig en synnerlig glädje, att få helsa alla ombuden som äro närvarande här i Sverige välkomna. Det är i all synnerhet glädjande, alldenstund det är första gången vi ha några internationella ombud hos oss. Vi trampa fortfarande, om jag så må säga, i barnskorna, vi ha icke många år hållit på, men det är glädjande, att vi hunnit så långt som vi gjort. Jag är själf ung, men jag har dock varit med vid danandet af två stora organisationer i detta fack, nämligen i England och Sverige. Det har visserligen förut funnits lokala organisationer men inga nationella. Men för hvarje dag som går finna, vi att nya sådana bildas i alla länder, hvarje år växer nya upp och växa sig starkare; både Frankrike och Spanien ha fått dylika organisationer på dessa senare år, och äfven i år ha vi sett ett nytt i Italien, och vi ha t. o. m. den glädjen att ha ett italienskt ombud närvarande. Detta vittnar om framåtskridande och att vårt arbete vinner ständig framgång i kampen att förbättra arbetarklassens ställning. En bidragande omständighet är äfven, att vi ha absolut samma mål att strida för. Vi ha ock på vår dagordning en fråga som syftar åt, att uppställa lika fordringar i alla länder, då betingelsen och lefnadsförhållandena i mångt och mycket äro lika. Vi lida under samma svårigheter och tryck, samma lidande och nöd, samma strid i alla

land, oafsedt hvarifrån vi komma. Det otäcka ständiga träländet, utan glädje, endast med tanke på att skaffa medel att lifnära sig, detta ständiga slit och alltid med denna fara för framtiden och för nöden och eländet, som tynger på arbetarklassen är gemensamt för oss alla, och man måste förvåna sig, att vi ha så stor kraft kvar, då man sett hur kapitalet har utkramat musten ur arbetarklassen. Det är fasaväckande att tänka, att ett sådant tillstånd kan få råda i en så långt framskriden tidsålder, och gör att man känner sig skamsen öfver denna s. k. civilisation.

Om våra förfäder, som lefde för 2,000 år sedan hade tänkt sig, att folket skulle stå på så låg ståndpunkt, skulle de skämmas; de hade säkerligen ej trott, att detta varit möjligt.

I rörelsens första början var det blott de modiga och de starka som vågade stå i angreppslinien och såsom förgångsmän vågade stå i elden, det är dessa arbetarrörelsens veteraner, som först utfört det stora genombrottet.

Hvad som utträttats i de olika länderna, därom skall denna kongress bära vittne, och hvad som utträttats i Sverige har just framgått på den nu afslutade nationella kongressen. Den ekonomiska vinsten har varit så stor, att procenten å inbetalta afgifter kan uppskattas ända upp 1,000 procent. Den kulturella vinsten har dock varit den största. Vi ha höjt en hel samhällsklass i vårt land, och jag är säker på att så ock varit förhållandet i andra länder. Mycket ha vi redan vunnit, då vi dämpat egoismen till fördel för altruismen, och vi hålla nu på att vinna det. aldra största mål, att utplåna vår nationella egoism genom borttagande af nationalitetsgränserna för att uppgå i tanken af solidaritet och brödraskap i alla länder. Och i dag se vi representanter från nästan alla länder, som här äro samlade, för att fatta gemensamma beslut om gemensam kamp och strid för vårt gemensamma bästa. Dylika kongresser som denna är af den aldra största nytta för folkens framtida väl och betyda långt mera än tjugtals fredsproklamationer.

Jag hoppas att denna konferens skall fortare sammanknyta Sveriges arbetare med de utländska förenin-

garna och förbunden; och att vi här genom denna konferens sätta inseglet på den rörelse vi startat. Vi stå ännu i första början; ännu felas mycket, ännu kunna vi icke vara så representerade vid denna kongress som önskvärdt vore; men jag hoppas, att denna kongress skall bli en sammanknytningskonferens, som skall föra till broderligt utbyte mellan de svenska och utländska transportarbetarne och göra den internationella organisationen ännu fastare, och hälsar jag Eder därför å Sveriges transportarbetares vägnar välkomna till denna första Internationella arbetarkongress i Skandinavien.»

Hrr Orbell, Wilson, Störmer, Pedersen, Chambers, Wignall, Cabrini och Wessels såsom representanter för de olika länderna och förbunden svarade härpå.

§ 9.

På hr Störmers förslag ajournerades kongressen till klockan 3 e. m.

Fredagen den 4 juli kl. 3—6 e. m.

§ 10.

Hr t. f. ordföranden *Ch. Lindley* öppnade kongressen kl. 3 samt uppläste hälsningstelegram dels från Londons sjöfolk dels från de norska hamnarbetarne.

§ 11.

På förslag af hr *Andersen* uppsköt kongressen ordförandevallet, tills de tyska ombuden hade anländt.

§ 12.

Sedan kongressen godkänt förslaget att välja två sekreterare, utsågos därtill sekreteraren för Internationella

Transportarbetareförbundet hr *T. Chambers* samt advokaten jur. kand. *Axel Gard*, hvilken senare äfven skulle tjänstgöra som kongressens stenograf.

§ 13.

Sedan de tyska ombuden anländt och hälsats välkomna af t. f. ordföranden, beslöt kongressen att välja två ordförande och utsågos därtill hrr *Charles Lindley* och *Alb. Störmer*.

§ 14.

Uppläste sekreteraren hr *Chambers* rapporten från Centralstyrelsen.

Och beslöt kongressen på förslag af hr *Andersen* att uppskjuta debatten om densamma till den 5 juli, på det att öfversättning af densamma till svenska och tyska skulle hinna göras.

§ 15.

Sekreteraren upplyste, att de franska järnvägsarbetarne icke, såsom de bort, aflämnat rapport, hvilket föreföll honom så mycket besynnerligare som de i öfrigt fullgjort alla sina skyldigheter och beslöt kongressen;

dels på förslag af hr *Lindley*, att frågan om rapporten från internationella komitén för järnvägsfunktioner skulle uppskjutas tills vidare, för den händelse de franska ombuden infunne sig;

dels på förslag af hr *Chambers*, att för den händelse den franska rapporten anlände, densamma skulle inflyta såsom ett särskildt moment i förhandlingarne.

§ 16.

Hr *Wessels* upplyste, att han hade särskild rapport från Holland, samt anhöll att få andraga densamma och få densamma intagen i protokollet.

Kongressen beslöt med anledning häraf, att bordlägga densamma, tills frågan om förbundets kommande taktik komme före.

Allmänna beslut.

I. Kommande taktik.

§ 17.

Med afseende på denna fråga förelågo följande fyra förslag:

a) Då våra kamrater i Holland hafva framkastat fråga om, att med tillhjälp af transportarbetarnes förenade styrka söka få ett slut på det blodiga, ödeläggande kriget i Sydafrika, och då denna fråga är af en mycket stor och allmän vikt, och därjämte i mycket sammanhängande med frågan angående våra egna medel och utvägar samt kommande taktik vid anfall och försvar, vilja vi därför föreslå:

-att kongressen upptager frågan till diskussion.

Svenska Transportarbetareförbundet.

b) Då det är högst viktigt att klargöra hvilken ställning förbundet kommer att intaga vid de strejker och bojkottningar som i framtiden väntas, så hafva vi därför beslutat föreslå:

»att kongressen skall utse en komité för öfvervägande af denna fråga, samt till kongressen inkomma med ett utlåtande i densamma».

Tysklands Förenade Transportarbetare.

c) Att denna af representanter för olika fack af transportarbetare konstituerade kongress beslutar:

»att eftersom fartygsredarne och med dem förenade samman-sluta sig i internationella förbund, syndikat och trustar, för att därigenom åstadkomma en minimitaxa vid befordringen af varor och

passagerare, den tid har kommit då transportarbetare af olika branscher böra allvarligt öfverväga huruvida det är rådligt eller icke att genast igångsätta en rörelse för att tillförsäkra alla de till Internationella Transportarbetareförbundet hörande arbetare, som sysselsätts i hamnar, på fartyg och kajer etc., en minimilön, likformig för hela förbundet».

National Sailors, Firemens, etc. Union, England.

d) »att alla till Internationella Transportarbetareförbundet hörande organisationer skrida till framläggande af fordran på en allmän, likformig minimilön för alla arbetare, i öfverensstämmelse med hvad i föregående punkt framhålles, och att dessa fordringar tillsändas alla häraf berörda arbetsgifvare senast den 1 maj 1903».

National Sailors, Firemens, etc. Union, England.

Och föreslog hr *Lindley*, att dessa fyra förslag diskuterades samtidigt, och beslöt kongressen på förslag af hr *Wignall* och, då de två första förslagen rörde mera politiska frågor än rent fackliga, att behandla de två första tillsammans och de två senare likaså tillsammans.

§ 18.

Kommande taktik a) och b).

Frågan inleddes af hr *Charles Lindley*:

Vår motion innebär icke allenast frågan att blockera för att förmå England att ge vika i Transvaal. Det är tvärtom en principfråga. Skeppredarne i England ha skapat en organisation som beherskar allt, arbetarna måste foga sig efter dem.

Äfven för våra inhemska arbetsgifvare ligger såsom en skön tanke att få ett dylikt system till stånd. Ansatser ha vi sett göras, och ehuru ej en dylik arbetsgifvarefederation finnes som i England, så finnes dock god vilja. Då arbetarne gjort blockad, ha arbetsgifvarne hellre låtit fartygen gå, än de gifvit vika. För framtiden måste vi rikta vår energi på ett visst land. Vi äro här i Sverige ej den svagaste länken, andra länder ha det svårare. I Danmark ha de måst afsvärja sin organisation och i England är skeppsredarefederationen allena bestämmande. Det är därifrån de svenska få sitt stöd. I denna debatt måste vi tänka ut, hvilket land som är det svagaste och som först behöver hjälp. Blir blott organisationen tillräckligt

stark, och få vi Järnvägspersonalen med, då bestämma vi faktiskt förhållandena och ha en makt, som måste räknas med. Men att bygga upp detta måste ske så småningom, och hvar skall första steget tagas? Jag tror att vi måste rikta vårt hufvudangrepp på England. Transportarbetarne där måste bilda någon sorts nationell organisation, från hvilken påtryckning kan utgå, och så måste vi hjälpa denna. Det är detta som bör tagas under ompröfning.

Andersen: Jag föreslår, att den punkt i förslaget som säger, att en komité skall tillsättas, utgår, ty eljest skulle vi först få en generell debatt, så skulle en komité tillsättas, på grund af hvilken utlåtande ytterligare en generell debatt skulle följa.

Müller: Jag föreslår, att vi nu debattera frågan och därpå tillsätta en komité och därpå åter debatt, när denna komité inkommer med sitt betänkande.

Kongressen beslutade i öfverensstämmelse med hr Müllers förslag.

Wessels: Den förening, jag tillhör, har utskickat en rapport om förhållandena i föreliggande fråga, och beslutat, att frågan hvad Holland beträffar ej skulle behöfva förekomma på denna kongress.

(1) *Wilson:* Den föreliggande frågan, särskildt första delen, är af stor vikt. Jag anser den ock på samma gång vara ömtålig, då den lätt kan orsaka stridiga känslor, om man ej debatterar försiktigt. Min öfvertygelse är, att föreningarna kunna komma därhän att förebygga krig helt och hållet, men att detta ej kan ske på annat sätt än att de vinna internationell styrka. Afrikanska kriget hade kunnat förebyggas, om organisationen varit starkare, då kriget utbröt. Arbetarne i England ha ej någonsin varit för kriget, utan endast bristande organisation var orsaken till, att de ej satte stopp för detsamma. Därför skall man tänka på, att rusta sig för en kommande liknande eventualitet. Då det är de kapitalistiska intressena, som äro roten till kriget, måste man söka komma dessa närmare inpå lifvet.

Angående den senare punkten anser jag, att det möter stora svårigheter att komma till nöjsamma resultat. I England ha vi (sjöfolket) blifvit hämmade, därför att det finnes så stor blandning af alla världens nationer, och det är svårt att få dessa alla organiserade. Kapitalisterna ha ock insett att detta gagnar dem, och söka därför motarbeta arbetarnes organisation. De erlägga 20 öre per ton om året för att krossa föreningen och ha gjort stora ansträngningar att hålla tillsammans, men å andra sidan söka de förmå arbetarne att utgå ur sina föreningar.

I England finnas 2,000 skandinaviska och 6,000 tyska sjömän, dessa äro lätta att organisera, italienarne däremot äro svåra, särskildt därför att det är svårt att göra sig förstådd af dem. Mången gång har jag kommit till fartyg, som haft nio olika folkslag om bord, och då är det ej lätt att komma till något godt resultat.

Lindley: Man kan ej komma någonstades med små, lokala strejker. Man bör undvika dessa, ty något stort vinnes ej med dem.

Man bör därför anstränga sig att få en stark internationell organisation, som kan vinna sitt mål genom internationell påtryckning. På så vis skulle man kunna på några veckor genomdriva ganska stora fordringar. Möjligheten att i framtiden hindra krig ligger äfven i Transportarbetareorganisationens händer, det hela är endast ett organisationsspörsmål som är oss möjligt att förverkliga.

Därpå ajournerades sammankomsten till den 5 juli kl. 9 f. m., hvarvid upplystes, att tvänne talare hrr Andersen och Lauth voro anmälde, samt att komiten för kreditivgranskningen godkänt de tyska ombudens kreditiv; dessa ombud voro:

Hrr *Paul Müller, Oswald Schumann* och *Johann Döring*.

Lördagen den 5 juli kl. 9 f. m.

§ 19.

Sedan ombuden blifvit utpropade, uppläste ordföranden hälsningstelegram från det danska transportarbetareförbundet och från den nationella federationen af transportarbetare i Holland.

§ 20.

Fortsattes debatten från gårdagen:

Andersen: Danmark är det bäst organiserade landet, och trots den sista kampen som förlorades, stå transportarbetarne lika starka som förut, ehuru rapporterna tycks ge vid handen något annat; detta beroende på, att vi ej lägga så stor vikt vid det absoluta antalet af organiserade arbetare. Vid strider efterhöra vi, huru många oorganiserade arbetare som finnes på hvarje plats, och detta ha vi mycket noga reda på. Vi äro de starkaste så till vida, som förhållandet mellan organiserade och oorganiserade arbetare är bäst i Danmark, långt bättre än i England. I följd af våra ordnade förhållanden inom arbetarrörelsen veta vi på förhand, om någonting kan göras eller ej, likaså äfven i Sverige, där vi i följd af kändedom om ställningen kunde få kolningen i Öresund stannad under konflikten.

Man gör visserligen en organisation stark genom att skaffa den många medlemmar, men det är ock bra att kunna när som helst bedömma ställningen. Vi äro fullkomligt på det klara med, att när en nationell förening kan kommendera hvarje ords organisation, då är man stark. Men det kan vara farligt, när en nationell förening är för stark, detta kan skada det internationella. Är den nationella organisationen stark, kan den t. ex. stanna en linie och därigenom indraga andra länder i konflikten, och om dessa då äro mindre starka, kan det blifva farligt.

Vi i Danmark räkna ej heller mycket på internationella penningeunderstöd. Vid hvarje kamp behöfs mycket pengar, men man bör ej bygga på understöd utifrån utan skaffa sig stora nationella kassor och skaffa sig insigt om förhållandena i inlandet. För att ett land skall få internationell boycott, måste deras nationella strid ha uppnått ett visst stort omfång. Om t. ex. England skulle boycottas, så skulle detta föra med sig, att strid uppstode i alla länder rundt om. Därför måste det vara stort omfång på striden i landet för att det skall kunna fordra internationell boycottning. England ensamt skulle icke kunna göra en enda stor stoppning. Järnvägsarbetarna i England t. ex. äro ej så starka, att de kunna stanna Englands järnvägar.

Här har önskats att det skall gifvas föreningen en viss frist, innan strid utbryter. Detta är bra, om man själf anfaller, men annorlunda blir det om man själf blir angripen, då får man ej gifva det internationella förbundet en frist på 5 å 6 veckor. Är det ett öfverfall måste man genast kunna fordra hjälp af den internationella federationen. Men för närvarande kan denna icke hjälpa; den kan ej bringa hjälp i England, mycket mindre utåt. Men vi skandinaver ha bra reda på ställningen, hvilket däremot ej är förhållandet i England. Man bör därför ej för mycket låta locka sig af internationell fanatism; den internationella federationen står för närvarande maktlös; den måste bygga på starka nationella förbund. Den nationella federationen borde ha ett visst antal organiserade arbetare, innan den kunde komma in i den internationella. Nu menar man, att det är nog, om man har några internationellt organiserade arbetare, men detta är fel. En skandinavisk federation skulle vara mycket starkare än en internationell. Och om så Tyskland kommer till, skulle detta vara många gånger starkare än England. England har ej någon nationell federation utan lägger mera an på den internationella.

Jag vill bestämdt framhålla med anledning af punkt 1, att det sydafrikanska kriget skulle ej kunna af oss ha hindrats, därför att åtgärderna skulle ha strandat på England, men vi skulle ha kommit i en svår strid, som dock ej skulle ha verkat, då England och Amerika ej kunnat stanna ett enda skepp; och Holland skulle ej ha framkastat detta spörsmål, om det tagit i betraktande de synpunkter jag framhäft. En dylik strid skulle endast ha fördärfvat organisationerna i alla länder.

Man får ej räkna med antalet internationella medlemmar utan med de särskilda länderna. Det kan vara farligt att få en internationell federation utsträckt för mycket, innan de särskilda länderna äro starka; man får förpligtelser utan motsvarande tillökning i styrka.

Jag föreslår, att man visserligen tager hänsyn till den internationella federationen, men grundar sina beräkningar på det nationella, på hvarje nations styrka. Den nationella federationens ställning bör upptagas i alla rapporter, så att man kan se i hvarje land, hur många organiserade och icke organiserade arbetare där finnas, då kan man förstå hvilken taktik som bör tillgripas.

Lauth. Med anledning af Wilsons påstående, att det finnes så många olika nationer bland sjöfolket i England, vill jag påpeka, att så är det i Danmark också; $\frac{1}{3}$ af sjöfolket där äro svenskar, men organisationen är dock stark, de små länderna äro bättre organiserade än de stora.

Chambers. Visserligen är den nationella federationen lika nödvändig som den internationella. I Danmark har under striderna där begåtts stora misstag beroende på, att där finnas tvänne organisationer, en för sjömän och en för eldare. Danskarne ha låtit skeppen segla till England, bemannade såväl med strejkbrytare som föreningsmedlemmar, och därför så ha de själfva bidragit att forsla strejkbrytare från England till Danmark.

Pedersen. Wilson säger att 1890 års strejk misslyckades på grund af vidtagna åtgärder att hjälpa danska sjöfolket. Men England hade begått ett fel, då det fordrade för mycket inträdesafgift från det utländska sjöfolket, därför ha arbetarna dragit sig. Vi skola ej lägga så mycket an på att skaffa mycket pengar i kassorna utan många medlemmar i föreningarna. Vi måste bli så starka, att vi kunna stoppa de linier, som arbeta endast med oorganiserade arbetare. Vi måste bibringa folket den tanken, att de måste stå i organisationen.

Mot Chambers vill jag säga, att om danska skepp kommit till England med strejkbrytare, skulle England ha blockerat den. Det är det förhållandet, att vi under strejken fingo full kontingent från England och Tyskland, som har förderfvat den danska organisationen, men vi skola nog söka komma upp igen.

Orbell. Vi ha möjligen kommit något från det egentliga ämnet, som var den påtänkta boycottningen. Det var synnerligen svåra förhållanden i England, då de nyssnämnda förhållandena inträffade, det var sämre än 10 år förut. Af 100 man hade blott 20 arbete, och blott 10 ordentligt. Jag talade vid folket och sökte hindra dem att uppträda såsom strejkbrytare; men språkfrågan stälde sig ofta hinder i vägen; det språk jag bäst förstod var käppslagen, då öfver 50 % talade främmande språk. Dessa utländska arbetare kommo ofta med rekommendationer från prester, och därigenom fingo de ofta företräde. Då 2 organiserade arbetare sökte arbete, kanske 100 oorganiserade anmälde sig. Visserligen är den engelska Landsorganisationen stark, den räknar 600,000 man, men jag önskar, att dan-

skarne hade förstått förhållandena vid den tiden, då deras konflikt inträffade.

Den internationella organisationens uppgift skall vara att hjälpa de svaga och stödja dem som ej kunna hjälpa sig själva, och hvarför skulle amerikanerne ej komma med. Om vi blott få 7 af 7 millioner är det dock en början.

Hvad krigsfrågan angår, är detta ett rent partipolitiskt spörsmål, som blandats in i fackfrågorna. Själfr har jag alltid varit motståndare till kriget. Och jag tror, att det vore lyckligt, om fackföreningarna gjorde front mot de internationella stridigheterna.

(e) *Wilson.* Jag har en känsla af att de danska delegerade missuppfattat mitt yttrande i går, det var ej min mening, att uttala mig mot danskarne, som genomgått en svår strid. Jag önskar att privatim få tala vid dem för att undanröjda det missförstånd som uppkommit. Jag kan gifva positivt bevis från Shields, att engelsmännen gjorde hvad de kunde för att hjälpa danskarna.

Wignall. Det är oklokt att upptaga tiden med denna fråga. Fackföreningarna i England ha varit mot kriget men icke kunnat göra något. De djupa leden äro påverkade af den kapitalistiska pressen och af den politiska partibildningen. Helt annat blir det, då det gäller rena arbetarfrågor, såsom bättre löner och öfriga villkor, då kan man få dem i rörelse, men i poliska frågor, är det svårare. Då vi agiterat i krigsfrågan, har det svarats, att vi skulle göra fackföreningspolitik men ej storpolitik.

(1) *Müller.* Vi behöfva ej befatta oss med, hvad som skulle ha gjorts för att hindra kriget. Transportarbetarne bör vara kloka, och ej igångsätta dylika experiment. Vi äro ej starka nog att göra såsom Holland föreslagit. [Till de danska ombuden vill jag säga, att striden med England kan hänskjutas till en komité. Danskarne göra sig skyldiga till orättvisa mot England, då de beskylla de Engelska organisationerna att ha sändt strejkbrytare; ty organisationen var ej skuld till hvad som händt.] Till Andersen vill jag säga, att organisationen i stora länder är svårare att få stark än i små.

I strejk- och boycottfrågan är jag af samma mening som de öfriga. Parisbeslutet är icke följdt, speciellt af Skandinavien.

Vid stora strider måste frågan hänskjutas till det internationella förbundet, men detta har ej Danmark gjort. Jag föreslår proposition, gräl är ej här på sin plats.

Då kapitalisterna äro internationellt förenade måste äfven vi förena oss för att motverka kapitalismen på alla punkter.

Andersen. Ber endast att få påpeka att styrkan icke ligger i ett lands storlek utan i organisationens styrka.

Sedan debatten avslutats, beslöt kongressen att utse en komité för att behandla den debatterade frågan samt inkomma med förslag vid morgondagens förmiddagssam-

manträde och beslöt vidare kongressen att denna komité skulle bestå af en representant från hvarje nation samt att hvarje nation ägde att utse sin medlem af komitén.

§ 21.

Uppläste hr ordföranden ett telegram från det franska järnvägspersonalsförbundet, hvilket innehöll upplysning om, att mellankommande hinder orsakat, att detsamma ej kunde sända ombud till kongressen,

§ 22.

Vid därefter företagen behandling af punkterna c) och d), beslöt kongressen på förslag af hr *Wilson* samtidigt behandla 11:o.

11:o. Uttaxering:

"att, för att mera effektivt kunna åstadkomma medel till underhåll af medlemmarna af den internationella transportarbetarerörelsen är härmed öfverenskommet, att ett försök skall göras att förmå sjömän, hamnarbetare och andra att inbetala minst 2 pd st. till sina respektive förbund före den 1 maj 1903, att afsättas till en särskild fond för underhåll af medlemmar vid tillfällen af strejk och lockout, och, för den händelse att när någon grupp af internationella arbetsgifvare gifva med sig och betalar det begärda, skola de arbetare, hvilka komma i åtnjutande af denna fördel, betala en uttaxering af minst 2 s. 6 d. pr vecka till underhåll af dem, som ännu icke fått sina fordringar beviljade".

National Sailors, Firemens, etc. Union, England.

Wilson. Denna resolution är mycket viktig. Den transatlantiska sjöfarten har sammanslutit sig i en trust, hvarigenom öfverenskommelse träffats att de olika linjerna ej skola underbjuda hvarandra, då är det på sin plats att arbetarne vid dessa linier yrka på enhetliga lönesatser och lönevillkor i allmänhet.

Lindley. Det är ej praktiskt att framställa lika villkor i hela världen. Faktiskt kunna vi i Sverige icke uppställa lika villkor på alla platser, emedan det är olika lefnadsförhållanden. Ej håller är det sagdt, att man på alla platser vill acceptera en dylik minimitaxa, särskildt där de ha bättre villkor.

Döring. Punkt c) och d) samt 11:o äro alldeles utförbara, emedan de ekonomiska förhållandena äro olika t. o. m. inom samma land. Äfven om man kunde uppställa en bestämd prislista, kunde den dock ej genomföras. Jag anser denna fråga vara slutdebatterad.

Orbell. Det är opraktiskt att godkänna detta förslag; jag föreslår därför, att de olika federationerna skola samla in uppgifter på löneförhållandena och de öfriga villkor, under hvilka arbetarne befinna sig, och lämna dessa uppgifter till nästa kongress för att denna skall kunna framställa förslag i riktning mot minimitaxa. Denna kongress bör överlämna åt en särskild komité att insamla upplysningar från federationerna.

Wignall. Det är synnerligen stora praktiska svårigheter att realisera denna idé; den skulle kunna tillämpas för sjömän, men icke för hamnarbetare, däri stora olikheter råder. Arbetarne i Swansea i Wales skulle ej vilja utbyta sina villkor mot dem, som äro rådande i andra städer.

Pedersen. Jag föreslår, att komitén består af fyra personer i st. f. tre.

Lindley. Hvarken jag eller de öfriga svenskarne kan understödja motionen, detta därför att det är så olika löneförhållanden i olika länder ja i samma land. I Norrland t. ex. är det kort säsong, i södra Sverige däremot längre. I Göteborg kan 45 öre i timmen vara minimitaxa, men ej så i Norrland. Dessutom ha vi i vårt land olika arbetsförhållanden mot t. ex. i England; vi ha på många platser själfva öfvertagit arbetet. Det vore icke klokt att genomföra denna fordran, förslaget är dödsdömdt på förhand. Vi överlämna därför åt hvarje land att med internationellt stöd söka förbättra sina villkor och gemensamt försöka understödja de länder, som ha de sämsta betingelserna.

Följande tre förslag förelågo alltså:

Af hr *C. Lindley*: att motion 1:o mom. c) och d) måtte förfalla, men uppmanar kongressen hvarje lands organisation att hvar för sig söka få fram bästa möjliga villkor, samt utlofvar kongressen understöd i största möjliga grad till länder, hvars transportarbetare ha sämre villkor, på det att de må komma upp i jämnbredd med sina mera lyckliga kamrater i andra länder.

Af hr *Wilson*: att kongressen beslutar utse en komité af tre personer att behandla de föreliggande frågorna samt inkomma med utlåtande till kongressen.

Af hr *Orbell*: att frågan överlämnas åt Centralrådet till utredning för att framläggas för nästa kongress.

och blef detta af hr *Orbell* väckta förslag antaget.

§ 23.

Kongressen öfvergick därpå till behandling af punkt 2:o: organisation. Sedan hr *A. Müller* yrkat bifall till det af Tysklands Förenade Transportarbetare väckta förslaget, biföll kongressen detsamma, som var af följande lydelse:

2:o. Organisation:

Då förhållandena inom de sjöfarande fackens organisationer i alla land kräfvat omedelbar behandling af andra till Internationella Transportarbetareförbundet hörande föreningar, beslutas:

”att alla de vid kongressen närvarande representanterna för sjöfarande fack förena sig till en specialkomité för behandling af alla tillhörande frågor, samt för att sedermera till kongressen afgifva sina utlåtanden och beslut i saken.”

Tysklands Förenade Transportarbetare.

§ 24.

Svenska Transportarbetareförbundet hade till kongressens behandling inlämnat följande förslag:

3:o. Tungomål:

Da den största svårigheten vid afhållandet af internationella kongresser ligger uti de olika ombudens oförmåga att, på grund af olikheten i språk förstå hvarandra, och då alla möjligheter för att ombuden skola kunna lära sig ett extra språk förefinnes, ifall Internationella Transportarbetareförbundet beslutade sig för ett gemensamt, officiellt språk, så få vi därför föreslå:

”att kongressen beslutar att ett dylikt officiellt språk antages att träda i kraft från och med den 1 januari 1903”.

Svenska Transportarbetareförbundet.

Debatten inleddes af hr *C. Lindley*, som med påpekande af de stora svårigheter som genom misstydingar vid tolkningarne uppstod å de internationella kongresserna, hvarför han önskade endast ett språk och föreslog att såsom officiellt språk skulle användas Esperanto. Sedan

därefter hrr *Andersen, Chambers, Schumann, Orbell, Caprini, Wilson, Lauth och Störmer* påvisat de stora svårigheter, som förefunnos att antaga ett internationellt språk, blef förslaget af förslagsställaren återtaget under förhoppning att detsamma komme upp en annan gång.

§ 25.

Till kongressens behandling förelåg följande tvänne förslag:

4:o. Utväxling af medlemskort:

a) Då vid kongressen i september 1900 ett beslut genomfördes, enligt hvilket hvarje medlem, tillhörande någon af de till Internationella Transportarbetareförbundet ansluten organisation, som öfvergår till annat land eller yrke, skulle tillåtas inträda i den förening som omfattade det nya landet eller yrket utan erläggande af ny inträdesafgift, och då detta beslut icke ordentligt fullföljts under den gångna tiden, och då denna kongress är af den åsikt, att en internationell organisation bör handla i öfverensstämmelse med internationell anda, så föreslå vi:

"att kongressen ytterligare fastslår Parisbeslutet och tillåter att medlemmar af hvarje till Internationella Transportarbetareförbundet ansluten organisation må, utan erläggande af ny inträdesafgift, upp- tagas i det nya landets eller nya yrkets organisation. Hvarje organisation, som icke tillämpar och fullföljer detta beslut, uteslutes ur förbundet".

Tysklands Förenade Transportarbetare.

b) "att för att kunna mer effektivt organisera de sjöfarande facken af de i Internationella Transportarbetareförbundet förenade nationerna, är härmed öfverenskommet att medlemskort af alla till detta förbund hörande föreningar erkännas, och att anstalter skola vidtagas, som möjliggör för sjöfarande inbetalandet af afgifter, så att de därigenom blifva berättigade att fordra skydd och understöd i hvilken som helst hamn i världen, där någon af förbundets afdelningar och expeditörer äro tillfinnandes. Afgifter såväl som understöd skola vara i öfverensstämmelse med de som gälla i det land, där det fartyg, å hvilket medlem tillhör, är hemmahörande".

National Sailors, Firemens, etc. Union, England.

Frågan inleddes af hr *Müller*:

Det är ett sorgligt förhållande, att denna fråga skall behöfva diskuteras, då beslut fattats på Paris-kongressen. Men några länder ha uppträdt emot beslutet. England var på Paris-kongressen emot beslutet, men har sedermera ändrat sin mening, likaså var Danmark emot och har ej sedan följt beslutet. Särskildt har sjöfolket vägrat ställa sig detta beslut till efterrättelse. Därför yrkar jag bifall till det tyska förslaget.

Wilson. Vi behöfva ej öda bort tid på denna fråga. Jag har konfererat med danskarna och hört, att den person, som hindrat Paris-beslutets genomförande, är borta. Äfvenså har jag underhandlat med kolonierna och har haft bref från Australien, som ock går med på beslutet.

Lauth. Paris-beslutet börjar nu efter Jensens afgang allt mer genomföras hos oss.

Svensson. Hvad sjöfolket angår är jag öfvertygad om nyttan af fri öfvergång, men beträffande hamnarbetarne o. d. blir det en väsentlig skillnad för de svenska förhållandena. Jag är för, att Paris-beslutet ändras därhän, att endast gälla sjömän- och eldareföreningar, men att de öfriga finge själfva uppgöra sina förhållanden. I Sverige finns icke fri öfvergång mellan de olika afdelningarne inom Transportarbetareförbundet. Vi ha haft frågan å bane, men beslutade att fri öfvergång skulle äga rum så till vida, att då afgifterna voro olika stora, utjämning skulle ske. Och med ett dylikt beslut är det svårt att obetingadt godkänna fri öfvergång emellan olika länder.

Orbell. I England har Paris-beslutet tillämpats. Så hade en svensk utan vidare öfvergått i Middelsborough, en annan äfven han svensk, hade ej betalat sin afgift i Sverige, och då han ålades att göra detta, gick han sin väg. En amerikanare, som kom till London, hade blifvit vägrad, därför att han ej tillhörde federationen.

Paris-beslutet är ej afsedt att garantera arbete. Och vid utväxling af kort är det nödvändigt att tillse det vederbörande fullgjort sina skyldigheter.

Lindley. Det är synnerligen olämpligt att fri öfvergång finnes från en förening där afgiften är t. ex. en krona till en där afgiften är 25 kronor.

Döring. Jag finner det egendomligt att svenskarne äro emot beslutet beträffande hamnarbetarne. I Tyskland äro alla nationer välkomna och i Hamburg t. ex. utgöra skandinaverna 25 proc. och där har under striderna svenskarne ställts så, att de sluppit undan polisen. Den kinesiska mur svenskarne vilja uppställa måste bort; det måste härska solidaritet mellan arbetarne.

Sedan det af National Sailors Firemens, etc. Union, England, väckta förslaget blifvit återtaget, beslöt kongressen att antaga punkt a), sådan den blifvit föreslagen af Tysklands Förenade Transportarbetare.

§ 26.

Meddelades kongressen, att till medlemmar af den i § 23 omförmälda komitén valts följande:

hrr *Andersen, Svensson, Wessels, Cabrini, Müller och Wignall.*

§ 27.

Kongresen, beslöt att samlas nästa gång den 6 juli kl. 9 f. m. samt arbeta till kl. 1 e. m., men att däremot ej ha sammankomst på eftermiddagen, hvarefter kongressen ajournerades.

Söndagen den 6 juli kl. 9 f. m.

§ 28.

Sedan ordföranden hr *Ch. Lindley* öppnat sammankomsten samt upprop förrättats, företogs till behandling Centralstyrelsens rapport:

För Transportarbetareförbundets fjärde Internationella kongress i Stockholm, juli 1902.

Sekreterarens för den Internat. federationen

Rapport.

När jag nu till Transportarbetareförbundens i Kongress församlade delegerade afgifver denna rapport, vill jag först lämna en öfversikt angående medlemsantalet inom Federationen, och vill jag härvid begagna mig af tillfället att gratulera de sammanslutna förbunden till att ha varit de, som *först* beträddt vägen till en grundlig och effektiv *internationell* arbetareorganisation. När de första mötena höllos i London för sex år sedan, funnos de, som profeterade, att hela rö-

relsen blott var en tillfällig bubbla, som snart skulle brista och vara försvunnen. Den spådomen har brakts på skam bl. a. af det faktum, att vi nu afhålla vår fjärde internationella kongress, med ett kontingentklarerat medlemsantal i federationen af 115,660 medlemmar fördelade på 21 förbund i 10 olika länder. För första gången innefattar detta medlemskap förbund i Förenta Staterna (Nord-Amerika).

Enligt fullgjord skyldighet ifråga om medlemsavgifts erläggande, hvilket är den enda fullt tillförlitliga kontrollen, ställer sig medlemsantalet, närmare precicerat, sålunda:

Hamnarbetare, etc.

Sverige	5,500
Norge	1,000
Storbritannien	13,800
Tyskland.....	14,500
Holland	2,000
Frankrike	6,000
Belgien	8,000
Amerika	700
Italien*).....	(omkring) 5,000
	<u>Summa 56,500</u>

Sjömän och ildare.

Tyskland.....	2,500
England	5,000
Danmark.....	3,500
Italien *).....	(omkring) 5,000
	<u>Summa 16,500</u>

Järnvägsmän:

Frankrike	13,600
Österrike.....	15,000
Andra länder	500
	<u>Summa 28,100</u>

Spårvagns- och andra transp.-arb.

Tyskland.....	15,000
---------------	--------

*) Italiens tvänne förbund ha inträddt i federationen, men ej samtidigt uppgifvit exakt medlemsantal.

Segeltillverkare:

Håvre (Frankrike)..... 60

Denna öfersikt visar en ökning af 21,600 medlemmar sedan rapport till förbunden sändes ut sistlidne oktober. Sedan föregående kongress har ett nationellt hamnarbetareförbund bildats i *Frankrike*, hufvudsakligen som frukt af vår kamrat Marck i Håvre ansträngningar, och föreskrifver detta förbunds stadgar anslutning till den Internationella federationen. Äfvenledes har från vederbörande sekreterare inkommit meddelande om att det nyligen bildade nationella sjömannaförbundet i *Italien* å dess nyligen i Neapel afhållna första förbunds-kongress införde i sina stadgar en paragraf om internationell anslutning, af ungefär samma innehåll som den af den franska federationen antagna. I Holland har tack vare kamrat Wessels sträfvanen bildats ett nationellt Transportarbetareförbund omfattande cirka 3,000 medlemmar. Dessa trenne fall äro goda och glädjande bevis på huru-som den internationella andan är i stark tillväxt.

Jag önskar fästa eder uppmärksamhet på det sakförhållandet, att ett flertal afdelningar af Internationella varfsarbetarnes federation i *Amerika* äfven anslutit sig till oss, och jag har förhoppning om att med det från dessa lokalföreningar utlovade bistånd vi skola lyckas bedriva ett mycket fruktbringande organisationsarbete på andra sidan Atlanten.

Medan Amerika är på tal, skall jag be att få citera ett sammandrag af en rapport från Mr *Ben Tillet*, hvilken af de Engelska fackförbundens kongress sändes som fraternitets-delegerad till Amerikanska arbetarefederationens kongress förliden höst. Mr Tillet lofvade göra hvad i hans förmåga stod att främja den internationella federationssaken under sin vistelse i Amerika. Sammanfattningen af rapporten är som följer:

- a) De amerikanska hamnarbetareorganisationerna äro i själfva verket själfständiga föreningar, inbetalande medlemsavgiften (pr man) för sina medlemmar till centralstyrelsen.
- b) Till synes är man i saknad af någon tillfyllestgörande verkställe (central) inrättning samt agitationsledning.
- c) Hamnarbetarne (Longshoremän) vid de stora insjöarna äro de enca verkligt lifaktiga fackföreningsmedlemmarna, de flesta varande anslutna till förbundet och erhållande god arbetsförtjänst under den lifaktiga säsongen; arbetet ligger nere under den tid is hindrar.

- d) Djupsjöhamnarnas, kusthamnarnas och inter-stats-frakternas arbetare äro mycket ofullständigt organiserade — en massa små föreningar, somliga bestående af förmän och andra af entreprenörer, hvarigenom verklig organisation af arbetare förhindras. Tyvärr är detta yttrande om förhållandena lämpligt för alla de större och mindre hamnar i Förenta Staterna, som ha att göra med Oceantrafiken.
- e) Det är min bestämda öfvertygelse att, om ett ombud för den internationella federationen tillsattes enkom för att organisera New York, Filadelfia, Boston, Baltimore och andra hamnplatser, skulle en organisatör och ett sådant bistånd hälsas med glädje och en verkligt effektiv organisation skulle bli följden.
- f) Af de nu tjänstgörande ledarne för Transportarbetarnes organisation är (med några få undantag) icke något att vänta ifråga om bistånd och agitation för den internationella federationens fullkomnande, i somliga fall till följd af privatintressen, men jag är öfvertygad om att manskapet står villigt och färdigt för såväl facklig organisation som internationalism.

(Undertecknad) *Ben Tillet*.

Sedermera och i sammanhang med denna Mr Tilletts visit utsände jag särskilda cirkulär till lokalföreningarna af I. L. A. (exemplar bifogadt) under maj månad detta år — med resultat som ofvan nämnts. Äfven må framhållas, att jag erhållit bref i helt annan anda från en del lokalföreningar, hvilka mena att vi alls icke hade befo-genhet att kritisera dem. Med all aktning för dem och deras president (förbundsfortroendeman) — hvilken jag bevisat många gagnande tjänster utan att ha bevärdigats med ett erkännande — ansåg jag, i alla transportarbetares intresse, att när en resolution sådan som den i cirkuläret citerade blef antagen men ingensomhelst förverkligande åtgärd vidtagen, vi ej kunde lemna detta tillvägagångssätt oanmärkt. Allt hvad jag företagit mig härutinnan har emellertid gjorts med tanke på rörelsens och organisationens bästa och icke i afsikt att på något sätt sära eller kränka någon.

Frågan om de aflägsna landens förbunds anslutning till Federationen är af stor vikt, och vill jag vädja till ombuden här att särskildt taga i öfvervägande frågan om Nya Zeeland. Som ni ha eder bekant är vår president Tom Mann numera bosatt därstädes och med honom står jag i oafbruten förbindelse. Efter att hafva undersökt förhållan-

det på ort och ställe, har han kommit till den slutsatsen, att alldenstund föreningarna i Nya Zeeland icke kunna sluta sig till oss enligt den annars vanliga metoden, till följd af beskaffenheten af gällande underhandlings- och skiljedomsförordningar därstädes, måste vi söka andra utvägar att besluta om särskilda arrangemanger för dessa fall.

Hvad som främst af allt fordras är *organisation*, och detta, förutom de löpande göromålen är hvad jag egnat största uppmärksamheten åt. Mångt och mycket har utträttats af federationen, men i allra första rummet står frågan om arbetarnas sammanslutning, i förbund och förbundens anslutning till federationen. Jag är nästan böjd att tro att den sistnämnda uppgiften erbjuder de större svårigheterna. Efter fyra års energiskt arbete af La Mauche stod den franska Hamnarbetarefederationen som ett förverkligat faktum. Efter fem års agitation på Amerika, med särskilda ansträngningar under de sista sex månaderna, har åtskilligt vunnits. Det samma kan sägas om andra länder, och jag har god anledning hoppas att vid tiden för vår nästa internationella kongress skall vårt medlemsantal vara fördubbladt.

Vidare ha vi den finansiella frågan, hvilken också är af stor vikt. Jag öfverlämnar till eder ett särskildt dokument utgörande en öfversikt öfver den ekonomiska ställningen sedan Paris-kongressen. Sparsamhet har måst tillämpats alltigenom, och helt säkert skola representanterna medgifva, att godt arbete utförts med den jämförelsevis ringa kostnaden af 410 pound för en tid af ett år och nio månader. Det har nu ordnats så, att hyran för expeditionlokalen blir 30 procent lägre, genom expeditionens förflyttning från Londons centrum. En del obetalda skuldposter finnas; likaså en del oredovisade kontingenter. Det är att hoppas att detta skall utjämnas och utsikterna bli gynsamare. En tryckt finansiell ställning verkar hämmande på såväl organisations- som annat arbete. Förutsatt det finansiella betryckets aflägsnande, skall helt visst sekreterarens odelade uppmärksamhet åt sin uppgift bringa de bästa resultat.

Beträffande arbete af generell beskaffenhet må nämnas att jag sysslat något med utarbetande af en enskild telegraf-code, hvilken tillställts federationens olika förbund och befunnits gagnelig. För närvarande håller jag på att utarbeta en i alla detaljer fullständig adresskalender öfver hela mängden af transportarbetareföreningar jorden rundt. Detta är ett vidlyftigt jobb, men föreligger nu färdigt blott med undantag af den amerikanska delen, för hvilken jag endast

väntar på omredigerad lista från presidenten för The American Federation of Labor, hvarefter arbetet är färdigt.

De konflikter i hvilka vi varit indragna sedan Paris-kongressen, mana till allvarliga reflektioner. Den första af större betydelse var Hamnarbetarnes i Antwerpen vintern 1900. Resultatet af denna konflikt blef sådant, att man kan anse att organisationen därstädes led en förlust liktydig med en fem års tillbakakastning. Nästa konflikt af svårare art var den nyligen i Danmark inträffade. Enligt min åsikt begicks här betänkliga missgrepp i taktiskt hänseende, sådana som ej böra repeteras i framtiden. Den resolution, som behandlar den framtida taktiken, bör vara så affattad att, när någon konflikt utbryter, resultatet skall bli till föreningarnas fördel och icke, som i de senaste fallen, medföra organisationens splittring.

För närvarande göres af arbetsgifvareföreningen i Gibraltar förbittrade ansträngningar att krossa kolbärarefackföreningen därstädes. Denna tillhör ej vår federation, men konflikten bör det oaktadt uppmärksammas på grund af arbetarnes förtviflade kamp för deras förenings bestånd. De stå så godt som ensamma, medan arbetsgifvarne äro understödda af både de civila och militära engelska myndigheterna.

Taga vi dessa trenne konflikter i den ordning de förekommit, och taga vi i betraktande arbetsgifvarnes syftemål i hvardera fallet, så synes däraf framgå, att det hos arbetsgifvarne i olika länder förefinnes en gemensam föresats att söka krossa föreningarna litet om sänder. De veta att de ej kunna nå ett sådant önskemål genom ett angrepp på en gång öfver hela linien, men jag är lika fullt af den öfvertygelsen, att dessa trenne konflikter — i Antwerpen, Danmark och i Gibraltar — samtliga framtungits som delar af en öfverlagd och organiserad anfallsplan af arbetsgifvarne mot föreningsväsendet. Om kongressen delar denna min åsikt, anser jag att vi ej böra åtskiljas utan att först ha enats om något verksamt medel mot dylika angrepp.

De nyligen fällda rättegångsutslagen i England, af hvilka äfven järnvägsmännen berördes, ha sin stora betydelse för Englands fackföreningsrörelse, och de ha likeledes stor betydelse för vår egen organisation. Läget är nu det, att så länge lagen står som den står skulle hvarje försök från föreningarnas sida att anordna sympatistrejker eller dito boycott besvaras med laga åtgärder från arbetsgifvarne, hvarigenom dessa skulle utkräfvat skadeersättning från föreningarnas

kassor. Det var detta som band händerna på de engelska fackförningarna under den danska konflikten.

Frågan om boycottning mot engelska sjöfarten som medel att få ett slut på det nu lyckligtvis ändade sydafrikanska kriget, är ju i friskt minne. Frågan återkommer här för diskussion enligt den svenska motionen, och kan således grundligt skärskådas. Jag vill för tillfället blott afge den förklaringen, att de engelska medlemmarna af Styrelsen alls icke besvärades af några nationella bevekelsegrunder i hvad de hade med åtgärder och beslut härutinnan att skaffa, och detta kan nog för öfrigt bestyrkas af boycott-komiténs sekreterare. Hvad de engelska medlemmarna fruktade var att ett försök skulle kunnat resultera i nederlag och stor skada för Federationen, och som verkliga internationalister ansågo de sig böra tänka i främsta rummet på federationens välfärd.

Efter den senaste i Paris hållna kongressen följde en arbetarekongress af fackligt och socialistiskt organiserade, vid hvilken många af vår kongress ombud voro närvarande. Resultatet häraf blef, att transportarbetarnes intressen behörigen uppmärksammades. En lång och utförlig resolution, innefattande alla de politiska kraf, som beröra hamnarbetare och sjömän, formulerades och denna antogs *enhälligt* af kongressen. Denna resolution öfverlämnades sedermera till Internationella socialistbyrån för verkställighet. Det vore för mycket att begära, det samtliga dessa fordringar skulle hunnit bli uppmärksammade, men jag har hos sekreteraren för nämnda byrå gjort mig underrättad om, att alla de af byråns medlemmar, som tillika äro medlemmar af de olika ländernas lagstiftande församlingar, ha lofvat att så långt i deras förmåga står söka få dessa fordringar lagligt fastslagna. Det är i detta sammanhang glädjande att kunna nämna, att i England, tack vare de Irländska parlamentsledamöternas ansträngningar, dockarbetarna nyligen införts under fabrikslagen, så att de nu ha samma rätt till ersättning vid olycksfall som arbetare i andra grenar. Sjömännen stå emellertid — som i de flesta andra länder — fortfarande utanför. Härutinnan är det lika illa ställt öfverallt. Skeppsredarne värna blott om sina egna intressen när de kommit in i parlamentet, samtidigt med det de efter bästa förmåga resa alla möjliga hinder i vägen för sådan lagstiftning som skulle skydda sjömannens intressen.

På det hela taget kunna vi säga, att beaktansvärda framsteg gjorts sedan Paris-kongressen. Vårt medlemsantal har ökats. För-

delar ha vunnits som mer än betäcka de enstaka nederlag vi lidit. Men mycket återstår att göra. Transportarbetareyrkena äro, hvad organisationen beträffar, de viktigaste i hela den internationella arbetarerörelsen. Med en till fullkomlighet brakt internationell organisation inom transportarbetareyrkena, sådan som vi tänka oss den, skulle vi kunna bli allbestämmande. Vi skola bli i stånd att icke blott tillkämpa våra egna medlemmar materiella fördelar, utan vi kunna — och böra — bringa effektivt bistånd åt organiserade arbetare af andra fack, då de blifva angripna. Fåfångt skulle arbetsgifvarne försöka sig på att under en konflikt ersätta den organiserade kåren med strejkbrytare, det så vanliga hotet att för konflikters skull flytta fabriker skulle bli betydelselöst, intet som helst angrepp mot organiserade arbetare, vare sig i allmänhet eller enskildt, skulle kunna krönas med framgång, om alla arbetare inom transportarbetareyrkena vore fullständigt organiserade internationellt. Vi skulle då vara i besittning af nyckeln till hela situationen inom den moderna internationella arbetarerörelsen, ty *transporten* är det öfver allt annat afgörande momentet i kampen på världsmarknaden. Må vi därför inse betydelsen af vår position, må vi begagna oss af hvarje tillfälle att rikta all vår sträfvan åt uppbyggandet af en sådan organisation, som när tiden är inne, utgör en kontrollbar maskin, hvilken vi, medvetna om hur den bör begagnas, skola begagna oss af ej blott i vårt eget intresse, utan i hela arbetarklassens intresse jorden rundt.

Juni 1902.

T. Chambers.
Sekreterare.

Kassarapport

för Internationella Transportarbetarförbundet
under tiden 1 september 1900 till 21 juni 1902.

Inkomster:

Saldo från september 1900.....	415: 20*)
Internat. Förbundsmärken:	
Norge	112: 50
Hamnarbetarne i Frankrike.....	45: 90
Kolbäranne i England.....	28: 42
Hamnarbetarne	91: 80
Sjöfolket	16: 20
Kvartalsafgifter:	
Hamnarbetarne i Norge	35: 02
" Sverige.....	501: 75
" England	1,057: 50
" Tyskland	902: 62
" Holland	91: 50
" Frankrike	279: 45
" Belgien	300: —
" Amerika	3: 75
Sjömän och eldare i Tyskland.....	183: 30
" " England	90: —
" " Danmark	67: 42
" " "	68: 22
Järnvägsfunktionärer i Frankrike	437: 25
" " i Österrike.....	277: 95
" " utan angifvet namn	47: 47
Transportarbetare i Tyskland.....	137: 32
Segelmakare i Håvre, Frankrike	2: 25
Kolbäranne i England	162: —
	Kr. 5,354: 79
Skuld till sekreteraren.....	2,030: 60
	<u>Summa kronor 7,385: 39</u>

* Dessa belopp äro förvandlade till svenskt mynt efter en kurs af 18 kr. pr pund.

Utgifter:

Understöd till Belgien.....	300: —
" " Holland.....	36: —
Telegramadress	37: 80
Revisionsarvode	16: 20
Förbundsmärken.....	330: 75
Post, telegram och paket	452: 20
Hyra, lyse och städning	870: 60
Kol	48: 15
Diverse reparationer etc.	106: 35
Öfversättningar	46: 12
Regeringsrapporter.....	15: 26
Skrifmaskinsmaterialer.....	65: 92
Skrifmaterialer.....	38: 80
Tryckning	271: 80
" "Dockers Record".....	67: 50
Tidningsurklipp	113: 40
Utgifter genom boykottskomitén	18: —
Sekreterarens lön	4,125: 60
Reseomkostnader för sekreteraren till:	
Pariskongressen 1900	280: 12
Strejkerna i Antwerpen 1900.....	82: 20
Amsterdam i boykottfrågan....	62: 62
	<u>Summa kronor 7,385: 39</u>

London den 24 juni 1902.

T. Chambers.

Störmer önskade i kommande rapporter se utsatt dels medlemsantalet vid föregående kongress, dels hvilka föreningar som häfta i skuld till Federationen dels och hvad som blifvit gjordt i och för agitationen ej blott af sekreteraren utan af Federationen samt revisionsberättelsen i laga ordning undertecknad af revisorerna.

Wessels påpekade en del brister i rapporten såsom att den holländska rapporten icke influitt i den, att ej någon inventarieförteckning funnes öfver Federationens löseegendom.

Hrr *Müller*, *Wilson* och *Orbell* yrkade på rapportens godkännande.

Hr *Lindley* yrkade att rapporterna skulle utsändas minst sex veckor före blifvande kongresser samt att alla till centralstyrelsen insända belopp måtte införas och redovisas i huvudkassan.

Hr *Andersen* uttalade önskvärdheten af att hvarje lands organisation erhöile ett exemplar af rapporten.

Sedan därpå hr *Chambers* förklarar sig öfverensstämma med hr *Störmer* samt påpekat, att den holländska rapporten af förbiseende ej kommit att inflyta, och sedan hrr *Müller, Orbell, Cabrini, Wilson* och *Chambers* yttrat sig, blef rapporten godkänd med det tillägg, att den holländska rapporten skulle fogas till densamma samt att de af hrr *Störmer* och *Lindley* gjorda yrkandena beträffande kommande rapporter skulle iakttagas.

Därpå blef äfven den finansiella rapporten af kongressen godkänd.

Kongressen beslöt vidare, att rapporterna skulle utsändas sex veckor före hvarje kongress.

§ 29.

Därpå upptog kongressen till behandling följande trenne förslag:

5:o. Ett rapport- och månadsorgan:

a) Då sedan vår föregående kongress ett stort behof gjort sig gällande inom Centralrådet med afseende på ett periodiskt organ, och då de vid föregående kongress beslutade kvartalsrapporterna icke kunnat utgifvas, vilja vi därför föreslå:

"att kongressen; söker finna de sätt och medel, som äro nödvändiga för denna brists afhjälpande".

Svenska Transportarbetareförbundet.

b) Då det är nödvändigt att förbundet må komma i tillfälle att utgifva en månadsrapport och publicera alla de transportarbeteyrket berörande lagarne af de olika landen, och för utarbetande af statistik öfver arbetslöner, arbetstid, öfvertids-, natt- och söndagsarbete inom transportyrket, samt, framför allt, för att kunna ordentligt erlägga alla utbetalningar, så få vi för vår del föreslå:

"att förbundsafgiften höjes till en penny pr år och medlem".

Tysklands Förenade Transportarbetare.

c) "att för möjliggörande af en effektiv agitation till förmån för den internationella transportarbetare rörelsen grundas en internationell sjöfartstidning att utgifvas hvarje månad till ett pris af 1 penny ex. kostnaden för densamma garanteras af åtskilliga sjömansföreningar *pro rata*".

National Sailors, Firemens, etc. Union, England.

Chambers. Jag föreslår att alla tre förslagen måtte behandlas tillsammans.

Med det nuvarande medlemsantalet 115,660 blir inkomsten efter $\frac{1}{2}$ penny pr medlem och år 240 pounds alltså efter 1 penny 480 pounds.

Utgifterna äro: löner 130 pounds, hyra, rengöring, eldning och belysning 20 pounds, post- och telegramporto cirka 15 pounds. Skulle centralrådet bli så stort som förslaget vore och om fyra möten pr år skulle hållas, skulle denna kostnad belöpa sig till 80 pounds pr år; vidare om en månatlig tidning eller rapport komme att tryckas skulle kostnaden därför blifva 60 pounds pr år; andra trycksaker och cirkulär 15 pounds samt andra omkostnader 20 pounds eller tillsammans 340 pounds pr år. Detta betyder att det måste finnas 163,500 medlemmar betalande $\frac{1}{2}$ penny pr år eller ock med en afgift af 1 penny 81,750. Jag föredrar större medlemsantal och mindre afgift.

Sedan därpå hr *Chambers* återtagit sitt förslag att behandla a), b) och c) tillsammans samt förenat sig med hr *A. Störmer* i hans förslag att blott behandla a) och b) men öfverlämna c) till den tillsatta komitén för sjöfolk, blef detta af kongressen godkänt.

Störmer föreslog en afgift af 1 penny, alldenstund en månatlig tidning vore att föredraga framför en rapport.

Döring. *Chambers* har ej rätt i att organisationen blir större genom lägre afgifter; i Tyskland har det nämligen visat sig tvärtom. Berättelsen visar att det fordras stora afgifter. Hade mera pänningar funnits, hade styrelsen kunnat göra mera. Det på Paris-kongressen fattade beslutet att utsända flygskrifter har ej kunnat verkställas af brist på medel. Blir det större medlemsantal blir det ock större utgifter och därför håller jag på 1 penny.

Wilson. Jag är synnerligen tillfredsställd med *Dörings* yrkande; låga afgifter äro ett misstag, men vi ha ofta dryga afgifter i andra förbund och det kan bli för mycket.

Hvad punkt b) beträffar, så behöfs en tidning för att meddela förbundets ställning, men jag undrar om det ej kan ske på annat sätt. *Chambers* kan skriva rapporterna på skrifmaskin, och öfversättning därpå kan ske i England och därpå inflyta i de olika ländernas tidningar.

Wessels. Då vi önska veta förhållandena i andra länder göra vi förfrågningar i stora sjöstäder och införa sedan svaren i vår tidning, men detta är ej tillräckligt. Vi sakna officiella underrättelser, hvilket visat sig t. ex. då vi af regeringen begärde hamnspektion, hvilket den motsatte sig på grund af, som den påstod, att dylika icke existerade i något land, men som sedermera af oss konstaterats vara osanning. Men för att kunna få dylika meddelanden fordras pengar, och därför bör afgiften höjas.

Müller. Det är egendomligt att tyskarne försvara den högre afgiften; i Paris var det annorlunda, men det har visat sig nödvändigt att erhålla upplysningar om ställningar och förhållanden i andra länder; det måste finnas rapporter, men därtill fordras pänningar. I Tyskland har vid ett tillfälle regeringen haft bättre reda på de utländska arbetareförhållandena än fackföreningsledarne. Jag håller på att vi få internationell statistik i yrket, särskildt för sjömän. Visserligen hänvisas i detta fall till en statistisk tidskrift i Schweiz, men denna är en sorglig institution, och arbetarne ha ej något med den att skaffa.

Wignall. Jag anser att tyskarne missförstått engelsmännens uppträdande på Paris-kongressen. Jag anser det nödvändigt att erhålla underrättelser, men om Chambers sprider rapporter genom skrivmaskin, blir det billigare. Dessutom kan kongressen ej besluta om höjning eller sänkning af afgiften utan endast uttala önskvärheten af det ena eller andra; det är ju de anslutna organisationerna, som äga rätt att besluta.

Lundström. Det är nödvändigt att få rapporter, och då det visar sig att de beslut som i detta afseende fattades i Paris ej har kunnat utföras af brist på medel, måste afgiften höjas.

Müller. Tyskland och Holland ha förenats om, att då frågan är af stor vikt, kongressen endast bör uttala sig i princip, men att frågan afgöres genom allmän omröstning före den 1 januari 1903.

Lindley. Afgiften är för liten, men då å andra sidan en högre afgift möjligen kunde utesluta något förbund, yrkar jag bifall till Müllers förslag med tillägg att centralstyrelsen före nästa kongress framlägger fullständig stat.

Cabrini. Då vi i Italien äro fattiga röstar jag för $\frac{1}{2}$ penny, men tror att om den höjes, skall det italienska förbundet föga sig däri.

Kongressen beslöt i enlighet med hr Müllers förslag med det af hr Lindley gjorda tillägget, eller att i princip uttala sig för en afgift af 1 penny per medlem och år, samt att allmän omröstning skall i frågan äga rum före den 1 december 1902 och att det därvid fattade beslutet skall träda i kraft från och med den 1 januari 1903, samt vidare, att fullständig stat skall före hvarje kongress utsändas tillsammans med rapporterna.

Hr *Chambers* föreslog att duplikat af rapporterna hädanefter må utsändas; detta blef ock kongressens beslut. Härefter remitterades förslaget c) till komitén för sjöfolk.

§ 30.

Upplästes ett telegram från hamnarbetarne i Triest, med uppdrag till hr *Cabrini* att representera dem; de utgjorde 5,000 medlemmar.

§ 31.

Till Svenska Främlingsbyrån hade riktats en anhållan att därifrån erhålla en holländsk tolk, och inkom nu från nämnda byrå följande bref, som kongressen beslöt på hr *T. Chambers'* förslag att intaga i protokollet.

Brefvet var af följande lydelse:

SVENSKA FRÄMLINGSBYRÅN

etc.

Fredsgatan 30, Stockholm.

Den 5 Juli 1902.

Till Transportarbetarne,

Folkets hus.

Svenska främlingsbyrån har med anledning af edert uppdrag tillsport sina arbetare, men ingen af dem vill låna sig åt något företag, som utgår från det s. k. folkets hus, för närvarande. Våra arbetare önska göra sin pligt och leva i frid med Gud och människor. Det gör oss ondt, att denna gång icke få hjälpa egna landsmän, då man i ett fjerdedels sekel fått bistå dessa och främlingar jorden rundt men ni har på sista tiden förverkat denna rätt.

Vänd eder till den nya Ministeren, den skall nog råda bot för edra Ubelstända; vi vilja ej gå henne i förväg.

§ 32.

Följande förslag behandlades därpå af kongressen:

6:o. Centralrådet och dess utgifter.

a) "Centralrådet skall bestå af 7 medlemmar och en sekreterare Rådet sammansättes på följande sätt. Tre medlemmar representera

Amerika och Stora Britannien; en medlem representerar Österrike och Tyskland; en medlem representerar Frankrike och Italien; en medlem representerar Holland och Belgien och en medlem representerar Skandinavien. Kostnaden för medlemmarnes af Centralrådet delta-gande i kongresser och rådsmöten bestridas hädanefter af förbundet i dess helhet.*

Tysklands Förenade Transportarbetare.

Wilson föreslog, att denna fråga skulle behandlas samtidigt med utgiftsförslaget.

Schumann föreslog det tillägget, att Centralrådets ordförande och sekreterare skola närvara vid alla kongresser, och att Rådet skall närvara vid alla viktigare sammanträden, som förbundsstyrelsen håller.

Hr *Lindley* föreslog, att centralrådet väljes i England och att dessutom skola finnas korresponderande medlemmar i de andra länderna.

Wilson. Det är nödvändigt att få till stånd bästa möjliga anordning. Om tre medlemmar väljas för England och Amerika, kunna de väljas i England; representanten för Österrike och Tyskland kan väljas i Tyskland, och för Belgien och Holland blir kostnaderna ej så stora att sända en medlem. De egentliga kostnaderna skulle bli ett sammanträde skulle bli 20 pounds och om 4 sammanträden årligen hållas, skulle det alltså bli 80 p. Denna fråga är dock beroende på afgiften och bör anstå till den allmänna omröstningen ägt rum. De tre representanterna för England kan jämte presidenten och sekreteraren bilda en underkomité af det stora rådet, som sammanträder 4 gånger om året.

Centralstyrelsens säte bör vara London.

Schumann. Centralrådet kan naturligtvis ej sammanträda oupphörligt, men sekreteraren kan sköta de löpande ärendena. Men det är af vikt att rådet kan komma samman vid viktiga fall, och jag går därför med på *Wilson*s förslag, dock så ändradt att det ej bestämmes fyra årliga sammanträden, utan när sakens vikt så kräver bör hela förbundsstyrelsen inkallas.

Härpå ajournerades mötet till den 7 juli kl. 9 f. m.

Måndagen den 7 juli kl. 9 f. m.

§ 33.

Vid fortsatt behandling af 6:o punkt a) föreslog hr *Orbell*, att centralrådet skall sammanträda en gång om året såsom regel; skulle någon viktigare fråga dessemellan förekomma, skall sekreteraren skriva till respektive länder för att höra deras votum; skulle därvid två länder, utom det land som väckt förslaget ifråga, yrka bifall till förslaget, bör Centralrådet sammankallas, dock må ej mer än fyra sammanträden årligen hållas.

Svensson föreslog, att Centralrådet skall bestå af fem personer från det land, där expeditionen har sitt säte, samt att representanterna från de öfriga länderna inkallas endast vid de allra viktigaste frågornas afgörande, samt att kostnaderna därvid bestridas af förbundskassan.

Schumann yrkade afslag på detta förslag och föreslog tre personer från det land, där expeditionen finnes.

Müller föreslog, att presidenten och sekreteraren skola vara samma person samt gifvas rösträtt i Centralrådet.

Wilson föreslog tre personer, samt att till president och sekreterare skola väljas olika personer med säte i Centralrådet men utan rösträtt därstädes. I detta förslag instämde hr *Svensson*.

Orbell, med hvilken hr *Wilson* förenade sig, föreslog, att i Centralrådet inväljas tre personer, af hvilka en är president, samt att denne i de stora internationella sammankomsterna må äga utslagsröst, och att sekreteraren har säte i Centralrådet.

I detta förslag instämde hr *Schumann*, dock med den ändringen, att presidenten ej har utslagsröst.

Sedan hr *Müller* instämt i förslaget, ehuru med tvekan, då sekreteraren, som bäst kände förhållandena, ej tillagts rösträtt, antog kongressen detta af hrr *Orbell* och *Wilson* väckta ändringsförslag,

Kongressen beslutade alltså:

Centralrådet skall bestå af sju medlemmar och en sekreterare. Rådet sammansättes på följande sätt: Tre medlemmar representera Amerika och Stora Britannien; en medlem representerar Österrike och Tyskland; en medlem representerar Frankrike och Italien; en medlem representerar Holland och Belgien; en medlem representerar Skandinavien. Centralrådet sammanträder i regel en gång om året; skulle någon viktigare fråga dessemellan förekomma, skall sekreteraren af respektive länder inhämta deras mening; om därvid två länder utom det land som väckt förslaget ifråga yrka bifall till detsamma, skall hela Centralrådet sammankallas. I öfrigt skötas ärendena af de tre ombuden för Amerika och Stora Britannien jämte sekreteraren, den senare dock utan rösträtt vid besluts fattande; en af de tre är president och äger utslagsröst vid de tillfällena då hela centralrådet är sammankalladt. Kostnaderna för medlemmarnes af Centralrådet deltagande i rådsmöten bestridas af förbundet i dess helhet.

§ 34.

Därpå öfvergick kongressen till behandling af 6:o punkt b), däri följande förslag blifvit väckt:

b) "att Internationella Transportarbetareförbundet händanefter skall erlagga kostnaden för postporton och öfversättningar som medlemmarne i Centralrådet finna nödiga, eller också en begränsad summa af de ordinarie utgifterna för betäckande af dylika utgifter för alla af Centralrådets medlemmar".

Chambers. Kostnaderna för Centralrådets medlemmar såsom sådana skola betäckas af hufvudkassan, och ehuru de variera, utgöra de ungefär 72 kronor per medlem.

Störmer. Kostnaderna måste bäras af centralkassan.

Döring. Tyskland kan ej acceptera tanken att fastslå en bestämd summa; utan hvar och en som haft utgifter får insända räkning till centralstyrelsen.

Störmer. Jag har från centralrådet fått 10 sh. och därmed betäckt mina postporton. För öfversättning har jag däremot ej haft

några utgifter, då jag kunnat utföra detta själf. Centralrådet bör betala, då räkning framlämnas.

Wilson. Det kan gå för sig att utsända brefven på det lands språk, till hvilket de sändas. På mitt kontor kan man träffa folk från alla nationer t. o. m. universitetsbildade; där kunna öfversättningar ske, och behövas inga utgifter därför. Alltså återstår blott postporto, och hvar och en som haft utgifter för detta kan insända räkning till centralrådet, som inför det på post- och telegramkontot.

Andersen. Bref som sändas till England kunna öfversättas där.

Lindley. Det är omöjligt, att centralrådet kan åtaga sig detta arbete med öfversättning beträffande rapporterna. Då skulle behövas en hel kår af skickliga öfversättare. Därför vill jag draga gränsen så, att rapporter och cirkulär ej inbegripes i det, som centralrådet låter öfversätta.

Wilson. Jag är af motsatt mening.

Chambers. Jag vill påpeka, att det är stor skilnad mellan detta förslag och det engelska. Äro brefven till medlemmar, som ej förstå engelska, måste man skriva på deras språk, men detta är undantagsfall; likaså då medlemmar skriva till centralstyrelsen få brefven affattas på respektive lands språk, om de ej kunna engelska. Skulle däremot alla rapporter utskickas på detta sätt, så behöfdes en hel stab af öfversättare. Jag yrkar därför afslag å Wilsons förslag och förenar mig med Lindley.

Andersen föreslog följande:

Skrifvelser och rapporter från Centralrådet till de skilda landens organisationer skola affattas på engelska; däremot äga nämnda organisationer rätt att, om de ej äro mäktiga engelska språket, affatta skrifvelser till Centralrådet på landets eget språk. Skrifvelser däremot från Centralrådet till ländernas ombud i detsamma skola affattas på det lands språk, dit de sändas, så framt medlemmen ej förstår engelska språket, och äger medlem, som ej kan engelska, att affatta sina skrifvelser till Centralrådet på sitt lands språk; och skall Internationella Transportarbetareförbundet erlagga kostnaden för postporton, då räkningar dit insändas.

Och blef detta förslag af kongressen antaget.

§ 35.

Härpå föredrogs rapport från den förut valda komitén för strejker och boycotning och hade följande lydelse:

Resolution:

Kongressen erkänner att strejk och bojkott äro viktiga vapen i arbetarnes strid i alla länder; likväl är kongressen af den uppfattningen att vid pröfvande af denna fråga: om dessa vapen skola användas nationellt eller internationellt, den grundligaste undersökning är absolut nödvändig.

Kongressen erkänner vidare att afgörandet om dessa vapen skola användas nationellt eller icke må i första hand bestämmas af den nationella organisationen; likväl förklarar kongressen, att då en nationell organisation förutses, att den vid genomförandet af strejk och bojkott måste begära internationell hjälp, den är förpliktigad att före proklamerandet af denna strid sätta sig i förbindelse genom den internationella förbundsstyrelsen med de till förbundet hörande organisationerna. Genom gemensamma förhandlingar med dessa skall det undersökas på hvilka vägar genomförandet af en sådan strid är möjlig. Proklamerar ett land en sådan strid, är det skyldigt ingifva skriftlig rapport till den internationella förbundsstyrelsen, hvilken i sin tur är skyldig omedelbart meddela de nationella organisationerna om ställningen. Boykott som är af en sådan karaktär att den kan blifva af internationell betydelse och därvid icke endast moraliskt utan också finansiellt understöd från det internationella förbundet är nödvändigt, så måste det landets organisation före proklamerandet förelägga frågan inför den internationella förbundsstyrelsen och inhämta dess instämmande.

Kongressen förpliktigar det respektive landets organisation, att i rapporterna till den internationella förbundsstyrelsen lämna upplysningar om: 1:o arbetarnes fordringar och anledningen till striden; 2:o ungefärliga antalet arbetare, som kunna väntas komma att beröras af striden; 3:o antalet af de i striden deltagande som äro organiserade samt hur många arbetare sysselsättas i yrket; 4:o om och på hvad sätt underhandlingarna med arbetsgifvarne försiggått och med hvilka följder. Alla nationella organisationer förpliktigas, att äfven om de afstyrka strejk eller bojkott, med de kraftigaste medel söka förhindra tillströmmandet af strejkbrytare till det land som ligger i strid. Till sist uttalar kongressen den förhoppningen att samtliga till det internationella förbundet hörande organisationer handla bestämt efter dessa föreskrifter, samt förklarar kongressen att den organisation som bryter häremot icke kan påräkna vare sig moraliskt eller finansiellt understöd från de internationella transportarbeteorganisationerna.

Müller. Komitén har varit medveten om de stora svårigheter som finnas i denna fråga; den är viktig både för de nationella och det internationella förbundet; det måste finnas internationell disciplin. Hvarje land behöfver å andra sidan ha en viss själfständig rätt, men hur långt bör den sträcka sig? Strejker och boycotting få ej användas som politiska kampmedel. Jag yrkar bifall till komiténs förslag, och hoppas att det enhälligt antages.

Wignall. Engelsmännen ha punkt för punkt genomgått förslaget och öfverensstämma fullständigt i princip därmed. Fullständig frihet är beviljad hvarje land, men om konflikten kan få större omfång måste rapport lämnas till centralstyrelsen.

Schumann förklarade sig icke kunna instämma i densama, då den ej gick tillräckligt långt, alldenstund icke de nationella organisationernas förpliktelser däri tydligt uttalades.

Kongressen godkände det afgifna förslaget.

§ 36.

Härpå uppläste hr ordföranden ett bref från de österrikiska järnvägsarbetarne, som ej kunnat sända representant på grund af att de hade egen kongress,

samt vidare ett från Dock and River Union i Antwerpen, hvilket var af följande innehåll:

De hade ej kunnat sända ombud, då de för att underhålla de familjer som genom häktning på grund af strejken råkat i nöd, måst låna 125 pounds. Londonkongressen hade visserligen lofvat att låna dem denna summa, men sändt dem endast 10 pounds, och ej heller hade Tysklands transportarbetare såsom de lofvat betalat resan till Londonkongressen för det belgiska ombudet. Därför gjorde de en apell till kongressen om 115 pounds.

Chambers. Med anledning af detta senare bref vill jag nämna, att då hamnarbetarne i Belgien ej haft medel att sända ombud till Londonkongressen, hade de därom underrättat Centralrådet, som i sin ordning underrättat den tyska organisationen; denna lofvade då att bekosta resan för ett belgiskt ombud. Därpå hade man från England utsändt en rundskrifvelse för att upplåna 150 pounds; några federationer hade svarat, andra icke. Jag kan ej uppgifva den exakta siffran på det belopp som influtit, men det uppgår till något öfver 50 pounds, och alltså har mer än 10 pounds anskaffats.

Müller. Brevet är oförskämtd, därför att beskyllningen är falsk. Tyskland hade visserligen lofvat sin hjälp, men under villkor att räkning sändes, och någon sådan har icke kommit. Pängar äro

för ändamålet afsatta och skola utbetalas, när hälst räkning anlän der De pänningar som från Tyskland i detta hänseende sändts till London, äro ej lån utan insamling till understöd åt de belgiska arbetarne i deras stora konflikt.

Lindley. Jag beklagar med anledning af föreliggande fråga, att ej en redogörelse öfver de influtna medlen inkommit i rapporten, och föreslår, att ärendet remitteras till Centralstyrelsen för att utsända rapport om den gjorda insamlingen. Från Sverige har sändts 17 pounds.

Sedan hr Orbell instämt i hr Lindleys förslag och hr Lauth yrkat slut på denna debatt, beslöt kongressen att öfverlämna frågan till Centralstyrelsen.

§ 37.

Därpå antog kongressen utan vidare följande af Tysklands Förenade Transportarbetare väckta förslag:

7:o. Ordningsregel för utlämnande af ekonomiskt understöd.

"att, när någon organisation önskar ekonomiskt understöd af förbundet eller af de under förbundet lydande nationella förbunden och föreningarne, Centralrådet skall sända en delegerad till platsen för konflikten, för att till Centralrådet inrapportera ställningen, innan någon vädjan om understöd utfärdas".

Tysklands Förenade Transportarbetare.

§ 38.

Uppläste hr sekreteraren en af hr Wessels aflämnad på engelska språket affattad rapport från Holland, som behandlades på samma gång som följande förslag:

8:o. Understöd till Holland.

"att Internationella Transportarbetareförbundet anvisar en årlig summa åt sjömans- och hamnarbetareförbunden i Nederländerna, för att därmed bestrida utgifterna för en agitator att organisera hamnarbetare och sjömän i Rotterdam."

Nederlandsche Scheeps en Bootwerkers Bond.

Rapport från Transportarbetarnes Centralstyrelse i Holland.

Vid Nederländska Skepps- och Hamnarbetareförbundets kongress i Harlingen den 25 och 26 dec. 1900 beslutades att förbundet skulle ansluta sig till Internationella Transportarbetareförbundet.

Transportarbetareorganisationen i Holland är, fastän åtskilliga försök till det bättre blifvit gjorda af en del arbetareföreningar, isynnerhet Nederl. Skepp- o. Hamnarb.-förb., mindre tillfredsställande. Särskildt Rotterdam befinner sig härvidlag efter strejken 1900 i ett demoraliseradt tillstånd. Allt hvad här blifvit gjordt, alla de pängar som gifvits ut för att sammanföra kamraterna i Rotterdam i en stark organisation, har varit utan framgång.

Nederl. Skepps- o. Hamnarb.-förb:s afdelning i Rotterdam är mycket liten, beroende på att där finnas en mängd smärre sjukhjälpföreningar (se vidstående förteckning) och det har ännu icke varit oss möjligt att förena alla dessa småföreningar i en stor och stark organisation. För närvarande har af vårt förbund utsetts en agitator, som, med en smula hjälp, undersöker ställningen och agiterar bland transportarbetarne i Rotterdam.

Förbundet (Nederl. Skepp- o. Hamnarb.-förb.) har burit kostnaden för denna agitation och den summa som i år utgifvits i Rotterdam, är mycket stor. De 300 gulden som anslagos åt oss af Centralstyrelsen den 13 okt. sisl. år äro längesedan slut, och om icke den internationella organisationen hjälper oss att råda bot på de oordnade förhållandena inom transportarbetarkåren i Rotterdam, blir följden den att vårt förbund får lof att stryka flagg, liksom Antverpenföreningarne förut fingo göra. Hastig hjälp är därför högst önskvärd.

Åtskilliga mindre strejker har af vårt förbund igångsatts under år 1900, hvilka fingo en för arbetarne ofördelaktig utgång.

De dåliga organisationsförhållanden som hvilat tungt på vårt land hafva fört med sig dels misströstan inom de egna lederna, dels grundandet af ett arbetsgifvareförbund. Detta arbetsgifvareförbund har infört något som heter "Controll" ibland transportarbetarne i Amsterdam genom att utdela ett slags små böcker till dem, hvilka böcker genomgås hvar tredje månad af två aflönade tjänstemän i arbetsgifvareorganisationen. På detta sätt försöka arbetsgifvarne att

utså oenighet mellan de arbetare som inneha de nyssnämnda böckerna och de som sakna sådana. Innehafvaren af en dylik bok erkännes såsom ordinarie arbetare och äger, om sjukdom inträffar, rätt att undfå sjukhjälp samt äger dessutom i första hand rätt till arbete. De icke-registrerade arbetarne däremot — d. v. s. de som sakna böcker — få intet arbete förrän alla de s. k. "ordinarie" äro sysselsatta; de äga icke heller rätt till sjukhjälp. I korthet sagt, organisationsförhållandena i Amsterdam äro af sådan natur att de fordra hela vår uppmärksamhet.

En och annan gång hafva vi vädjat till de andra länderna om moraliskt understöd för att tvinga arbetsgifvarne i Amsterdam att erkänna transportarbetarnes fordringar, men Mr. Chambers har på dessa framställningar svarat att organisationerna (de till Int. Transp.-arb.-förb. hörande) icke kunde garantera den önskade hjälpen.

Statistik.

Nedanstående föreningar — af olika slag och för olika ändamål — kunna kategoriseras såsom tillhörande eller herättigade till inträde i Nederl. Skepps- och Hamnarbetareförbundet.

Plats	Föreningens namn (omfattande transportarb. af skilda branscher)	Antal medl.	Hela antalet af i yrket sysselsatte	Procent organi- serade
Amsterdam,	Rätt och Plikt (förbundsafd.)	1,000	2,500	40
"	Reims Dockornas förening	d:o 400	500	80
"	Spanmålvägarers och vak- tars förening.....	d:o 130	130	100
"	Träarbetareföreningen			
	(lossare och lastare ...	d:o 35	450	8
Zaandam,	Fartygsarbetareföreningen	d:o 230	230	100
"	Träarbetareföreningen ...	d:o 150	450	33
Harlingen,	—	—	200	—
Delfsije,	Fartygsarbetareföreningen	42	150	28
Dordrecht,	d:o	75	300	25
Scheridam,	—	—	200	—
Flusburg,	Hamnarbetarefören. (förb.-afd.)	37	200	18
Ter Nenzen,	Fartygsarbetareföreningen.....	280	350	80
Rotterdam,	Kooperativ Hjälp	60	sjukhjälpförening	
"	Hjälp i Nöden	60	d:o	
"	D:o	100	d:o	

Plats	Föreningens namn	Antal medl.
Rotterdam,	Omtänksamhet	30 sjukhjälpförening
"	D:o	80 d:o
"	Hjälp och Understöd.....	40 d:o
"	Framsteg och Vänskap.....	70 d:o
"	Bär-hvarandras-börda	80 d:o
"	Ömsesidigt Understöd	50 d:o
"	Rättvisan Triumferar.....	104 d:o
"	Trogha Hvarandra.....	40 d:o
"	Ömsesidig Hjälp	250 d:o
"	Holländska Flaggan	150 d:o
"	Grundad på Vänskap	30 d:o
"	Understöd genom Hvarandra	85 d:o
"	Kullen	80 d:o
"	Venstra Maasfloden	65 d:o
"	Så-med-omtanke	40 d:o
"	Ömsesidig	50 d:o
"	Hjälp Hvarandra	61 d:o
"	D:o (weekly-båt arbetarne)	50 d:o
"	Kardinal Manning	120 d:o
"	Vägarföreningens (afdeln. för sjukhjälp	40 d:o
"	Sträfvän till Förbättring	100 fackförening
"	Harmoni	80 d:o
"	Enighet	— d:o
"	Allm. föreningen för kontrol- lanter	280 d:o
"	Navigation	180 d:o
"	Endräkt	25 d:o
"	Neptun.....	20 d:o
"	Segling.....	20 d:o
"	Svurna mätare och vägare ...	60 d:o
"	Mercurus.....	68 d:o
"	Reimés-Westfalen	38 d:o
"	Prins & Co.	25 d:o

Vi beräkna efter omsorgsfull undersökning af förhållandena, antalet transportarbetare i Holland till 15,000.

I Rotterdams sjukhjälpföreningar inskrifna medlemmar uppgå till 1,695 och i fackföreningarne 921.

När sjukhjälpsföreningarna medräknas uppgå de organiserade transportarbetarna i Rotterdam till 26 proc. af hela antalet därvarande transp.-arbetare. Medräknas icke de många sjukhjälpsföreningarna blir det enligt 10,000 arbetare räknat, 9,2 proc. *)

Sjömansförbundet hade under föregående år att kämpa med stora svårigheter. Efter strejken sommaren 1901 sjönk medlemsantalet från 1,800 till 5- à 600 lojala, betalande medlemmar. Förbundets expedition liksom största medlemsantalet är att finna i Amsterdam. Äfven detta förbund har nedlagt mycket pengar för rörelsen i Rotterdam, fastän utan framgång. Rotterdam är en fara för sjömansförbundet liksom den är för hamnarbetarna.

På initiativ af Nederl. Skepp- och Hamnarb-förb. var ett möte hållet i aug. förra året i Amsterdam angående ledandet och handhavandet af de skilda transportarbetarföreningarna och för att diskutera grundandet af ett nationellt transportarbetareförbund i Holland. En komité tillsattes för att ombesörja de förberedande ärendena och efter 8 månaders arbete, vid ett nytt möte som afhölls den 16 mars i Rotterdam under ordförandeskap af A. G. Wessels, förklarades förbundet bildadt med ett medlemsantal uppgående till 3,000. Det är att beklaga att endast en yrkesgren ansjöt sig när äfven en majoritet af järnvägsfolkets föreningar syntes behägen att ingå i förbundet. Jag är emellertid glad kunna meddela att en del järnvägsorganisationer vid ett möte hållet i Arnheim den 27 april, gjorde ett allmänt uttalande, hvilket ingifver oss godt hopp om framtiden och om att här i Holland en stor och stark organisation af järnvägsfolk snart skall blifva en verklighet. Om så sker skola naturligtvis försök göras att föra den sålunda bildade organisationerna in i vårt förbund.

(Signerat)

A. C. Wessels

medlem i Centralstyrelsen för Holland.

Anm. Af de holländska hamnarnes organiserade sjöfolk gå 42 proc. öfver hamnen i Rotterdam.

*) I jämförelse med hela antalet transportarbetare, eller 15,000, utgöra medlemmarna i de rena fackföreningarna endast 6 proc.

Centralexp. anm.

Hr *Müller* yrkade med anledning af denna rapport afslag å deras begäran om hjälp för organisationen i Rotterdam och meddelade att tyska centralrådet fattat beslut i ärendet, hvilket beslut han dock ej ville bekantgöra.

Hr *Orbell* yrkade äfven afslag, ehuru han vore sympatiskt stämd mot själfva tanken på hjälp; äfven hr *Wilson* yrkade afslag.

Hr *Schumann* ville, att kongressen ansloge 25 pounds till den äskade hjälpen, detta dock under förutsättning, att afgiften till förbundskassan höjdes till en penny pr år och medlem.

Sedan därpå hr *Müller* yrkat afslag å detta senare förslag och hr *Wessel* återtagit det holländska förslaget, beslöt kongressen att öfverlåta åt Centralstyrelsen att utfinna det bästa sättet att göra något för att upphjälpa organisationen i Holland.

§ 39.

Därpå förelåg till behandling följande af National Sailors, Firemens, etc. Union, England, väckta förslag:

10:o. Lagstiftning.

"att för erhållande af ett mera effektivt skydd till lif och lem för alla sjöfarande män tillhörande de genom Internationela Transportarbetareförbundet förenade nationerna, ansträngningar skola inom de respektive parlamenten (de lagstiftande församlingarna) göras för antagande af en internationell lastlinie, bemanningslag, räddningsredskap samt intyg på kompetens".

National Sailors, Firemens, etc. Union, England.

Kongressens sjömanskomité har i ärendet afgfvit följande resolution:

"Komitén har behandlat de frågor, som hänskjutits till densamma. af kongressen. Särskildt har komitén uppehållit sig vid frågorna om sjöfolkets organisation, internationell lastlinie, bemanningslag, lifräddningsredskap och kompetensbetyg för sjöfolket.

I fråga om sjöfolkets organisation uttrycker komitén sin glädje öfver att finna, att allvarsamma försök att organisera sjöfolket blifvit

gjorda i Tyskland, England, Danmark, Holland, Italien, Belgien och Sverige, men komitén rekommenderar, att flygblad tryckas på alla språk för att spridas bland sjömän och ildare, så att de veta hvar för de böra tillhöra förbundet. Kostnaden för dessa flygblad skulle betalas af sjöfolksorganisationerna.

Komitén föreslår, att kongressen uttalar sig för att resp. regeringar stödja sträfvandena att få till stånd internationell lastlinie och bemanningslag och anser, att detta lämpligast skulle kunna ske genom en internationell komité, i hvilken icke blott skeppsredare utan också representanter för sjöfolket skulle sitta. Komitén föreslår, att frågan hänskjutes till centralrådet för åtgärder i angifven riktning.

Sedan hr *Wilson* yrkat bifall till resolutionen, beslöt kongressen i enlighet med densamma att hänskjuta frågan till Centralrådet för åtgärders vidtagande i angifven riktning.

§ 40.

Kongressen beslöt i enlighet med punkt 9:o å dagordningen, af Tysklands Förenade Transportarbetare väckt förslag, att förbundets centralexpedition fortfarande förläggas till London.

§ 41.

På grund af hvad förut beslutats, förklarade kongressen att punkt 11:o i dagordningen förfallit.

§ 42.

Därpå företogs följande val:

Till sekreterare valdes hr *Tom Chambers*.

President skulle enligt pariserbeslutet väljas af centralstyrelsen själf och valdes följaktligen ej någon dylik.

Till representanter för England och Amerika: hrr *Orbell*, *H. Wilson* och *Richard Bell*, samt, då den senares organisation ej ännu tillhörde den internationella organisationen, och för den händelse så fortfarande skulle förbli, såsom suppleant för hr *Bell* hr *Cathery*;

till representant för Tyskland och Österrike: hr *Albert Störmer*;

till representant för Italien och Frankrike: hr *Angiolo Cabrini*;

till representant för Holland och Belgien: hr *A. C. Wessels*; samt

till representant för Skandinavien: hr *Charles Lindley*.

§ 43.

Att justera protokollen valdes:

för det svenska: Svenska transportarbetareförbundets styrelse och

för det engelska: de engelska medlemmarne af centralstyrelsen.

§ 44.

På inbjudan af hr *Müller* såsom representant för Tyskland beslöt kongressen att nästa internationella kongress skall hållas i Tyskland, och fingo centralstyrelsen och det tyska förbundet öfverenskomma om platsen inom Tyskland;

och bestämdes dessutom tiden för dess hållande till juli 1904.

§ 45.

Då intet vidare förekom, förklarade hr ordföranden *Ch. Lindley* kongressen avslutad.

Som ofvan.

Axel Fr. Gard.

Sekreterare.

På aftonen den 7 juli samlades kongressdeltagarna till ett enkelt samkväm å Fjäderholmarna. En synnerligt animerad stämning var hela tiden rådande, och flera tal höllos där, hvilka samtliga buro vittnesbörd om att resultatet af kongressen icke svikit deltagarnes förväntningar och att framtiden här arbetarne till.